

Floris den 24 Mars 78

Min egen älskade Mary!

För några dagar sedan fick jag denna
bref af dig på vägning, af d. 8. 21 och
25 feb. Tyck skalk du ha min egen
vän för att du skrifver så flitigt
dina bref behåfs nog, ty här är
olidligt tråkigt. I dag får jag haf
att skrifva med blyherts, emedan
alla hälla för att skrifva, och det
finnes sakas en bläckhorn. De Win-
ter reser i tidtag per ångbat till
adessa och Nyfon, för att skota om sin
fru och yngsta son, hvarför alla
begynna sig af tinfallet att med-
föra några rader. Jag skrifver
äfen åt dig till Guldimperialer,
du skulle väl nog behöfa mera

men för tillfället har jag ej råd
till mera, blifva vi här öfver en
månad, skall jag skrifa mera, ty
jag skulle helst se att du ej tog
något af riket.

Men må tas min egen vän, att vi
blefva något nedslagne, när vår af-
härf blef uppskjuten på obestäm-
d tid. Vi hade räknat ut allt, så nog-
som möjligt, och de aderton dagar
som återstod här, förefåes oss som
ett icke. Baron Roussay skulle den
20 de. aftaga med sitt regemente, men
dagen förut kom det bombas ordet,
och gubben flackade var bra ned-
slagen. Det är just ej uppenbart
de att veta, det man får sitta här ^{ännu}
åtminstone en månad, kanske längre.
Det blir långa dagar, då jag nu
redan håller en brännande best

att omfamna min egen frälsa
man, och se mina fura. Ditt
härre väl sitta ut, sina första
betyder, innan jag får se honom, och
små frökneerne få nog ett dussin tim-
der. Men blaga hjälper ej. Nu
har jag endeligen blifvit af med
mina maskar, och han derför röra
på mig. En civil koflym fick jag
i dag, och i öfvermorgon res jag
till Constantinopel. För närvarande
skaderar jag en beskrifning öfver staden,
och då jag hör huru fortjusta
alla som varit der äro, har jag
blifvit smid migligen. Vi äro
endast så få officerare, att man
ej kan blifva borta länge än en
dag. Jag är åter samlad i 3^e Komp.
 sedan Alphan rest till Odessa
för att kurer sig.

Balin som föi en vecka sedan
hit, det ~~for~~ var en Doktor som
utspredde ryktet om hans död.
Neovius är den ende, som vi i hofen
reda på, men troligen är äfven han
i Paysland.

En väst är det åtniingone att
vi blefor här så länge, vi komma
då åtniingone af utsvultne hem.
Man må tro att vi försöka äta så
godt som möjligt, om morgnarne
färska, färska afton, till middagen
ofta likaledes, och då Champagne
kostar endast 8 fr., sparar det af
på varen. Vi bo allt ännu 8 till-
samman, och det är bra trängt,
men man får väl lof att finna
sig deri. Skulle vi endast få barnen
vidar, så vore allt bättre, men
ändå hittills har jag frusit.

Vår rika ligger på en böfs flod-
ning, som öppna hofvet, vore det
helst skulle det vara vaktet, men
det blåser ständigt, om nästerna
är det ofta storm, så vår blene
byggning darrar i alla fogningar.

Regn har det ej varit brist på,
och då är det svårt att röra sig
ut, men till lycka torkar det
åter snart. I bataljen, som stod
här tillsammans med oss, flyttade
för några dagar sedan till en an-
nat ställe, emedan de redan hade
40 tyfus sjuka, men de vi ännu
ej haft ett enda alvarsamme
fall, stannade vi kvar, till som
vår tillämnade besked var både
utan förflyttning och dörrar.

Vi hafva nu åter en respektabel
bataljen, 740 man, men nej skulle
jag helst undvart de 40 bonddrängarna
som följde på min lott. De vore högst

litet uppxercerade, så man har
ett förfärligt bråk med dem.

Under de många regniga dagarna
kunde man ej föra ut dem, men för-
huset der med kompani bodt på
göra tjänst som manliga, ehuru det
var öra märkt.

När jag varit frisk, har jag man-
ligtvis ridit ut till St. Stefano
med några af kamraterna, och vä-
niga Kommandör har nära på fö-
derfoot sin grälle, by det starka al-
tid gå i full karriär. Min lika
turk är så uppspelt när andra
håstar äro med, att det bara är att
hålla i, och huru obetydlig den är
är, tror jag att den får resa med till
Tiroland. Där bydes visst ut hästar
många rätt vackra, men de hålla
så högt pris på dem, att jag ej har
någon lust till dem. Dessutom
har min turk, auktionen Gorny

Dubnik blivit både mig och mina
säckar, allt huru det passat sig,
så jag nästan har börjat tycka om
den.

På jag har jag allsike kommit
att tänka, nu börjar jag visst
fa lust dertill, men det enda
villbröd som finnes är änder.

Ung. tal med härför att ö-
rianopel till finnes goda jaktmär-
ken, der det starkt hvirvlar af
fasaner, rapphöns och korar, men
utau huru kan man ej uträta
något. Vi gingo igenom dem på
marschen hit, och så sjuk jag var,
vattnodes det mig i minnen när
jag såg de präktiga besöksna
ledfamt nog kan jag ej levara med
kompani på flere dagar, annars tror
jag prestelsen blif för stark, och tar-
kan skulle få tröpa de 12 milen.
Numera kan jag begnå dig kuin

Mycket med att jag fått alla ordnar
jag kunnat, Svär på Stanislaus
Anna 2^e, Vladimir 4^e och guldtuldet;
Georgs kors och vore det enda jag
ännu kunnat få, men dertill har
saknats tillfälle.

Vi äro alla så dekonvalescerade, att bat-
officererna aldrig förenk varit så grä-
na. De sju blässerade der hemma,
hafva alla i dessa dagar blifvit ytter-
ligare försämlade, så de äfven blifva
granna.

Måtte vi nu endast snart slippa
hem, så det ej kan inträffa förr
än i Maj, för man åtminstone kunna
hoppas att ej behöfva gå i läger,
där vi ro få hvila på gamla kusten.
Det vore bra för oss att åter få vara
en sommardag på landet, men det är
väl bäst, att ej vara för farligt på
färd, hvem vet hvad det kan
bli' ännu ännu sommaren.

Nu börjar med huf at antaga
nästan för stora dimensioner,
men då de två senaste härifrån,
voro mera än knepphändiga, måste
väl detta blifva desto längre.

Är det verkligen så sjubligt bland
barnen på kusten, & våra små äro ju
Guds haf fortfarande friska.

Är kan ej tro huru jag längtar
efter att få se de små stackarna,
och det är förmeligt pinsamt att ej
kunna med någonlunda visshet
beräkna den stunden.

Skrif du fortfarande bara Mary,
men adressera brefven Adessa, St.
Stefano, så får jag dem fortast.
Några förvecklingar med turkarna
kunna ej inträffa, man må nu
skrifva hvad man vil i ledningarne,
dertil äro de numer för kläkas,
så nog få vi våra bref ordentligt
med postbåtarna ifrån Adessa.

Helsa, lika mamma och tacka
henne. Anna engång för hennes be-
f. jag har så litet att berätta, att
jag tycker det knappt lovas mö-
dan att berätta skrifa till någon
annan än dig. Trokila Mammans
bref har jag äfven erhållit, och
jag skall beståna det samma. Annas och
Kajens bref har jag ännu ej fått, men
de äro väl på vägen.

Men här det vara nog, jag skall ännu
skrifa till Thoborg.

Adrian egen älskling, försök att
hålla modet uppe! ännu en månad
så får du säkert veta när jag kommer.
Helsa hjärtligt för och mor, byss
små barnens grundligt, och helsa
afven Jachens och Armpelt. Jag hoppas
då jag åter öfersändt mitt telegram
till dig.

Adrian smaga byssar ifrån
D. W. S. den 22:de